

[Forsvarsministeren.]

holdt en af disse taler, som vi nu har hørt så mange af fra kommunistisk side. Det ærede medlem talte om afspænding i verden, om den formentlige amerikanske imperialisme og vel formentlig også den danske imperialisme, der er knyttet til den amerikanske, og meget andet af samme slags, som vi har hørt adskillige gange før. Jeg betragter disse udgydelser fra kommunistisk side i Danmark mere som et patologisk end som et politisk fænomen. De er udtryk for en vis monomani, der ikke har så forfærdelig meget med det aktuelle spørgsmål at gøre. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen mente at have fået for få oplysninger til at kunne tage stilling til det forslag til rigsdagsbeslutning, der foreligger her, og efter vanlig kommunistisk recept oversatte han jo det, der er tale om, på sin egen frie måde. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen mente nærmest, at vi her begav os ind i en stilling, hvor de danske styrker blev sat under fremmed ledelse, og at denne fremmede ledelse kunne bruge de danske styrker allevegne, mod alle mulige nationer og til alle mulige formål. Jeg tør sige, at det er en snak, der er fuldkommen hen i vejret, den har ikke noget som helst med virkeligheden at gøre, hvad jeg allerede har haft lejlighed til udførligt at dokumentere i den tale, jeg holdt i eftermiddags. Men jeg må gå ud fra, at det ærede medlem har været fraværende, da talen blev holdt, og derfor ikke har hørt der, eller også har hans høreevne været beklagelig svækket, da talen blev holdt.

Hele denne forvriddning af de forhold, vi her drøfter, har intet med virkeligheden at skaffe. Det, der er tale om i denne forbindelse, er at skabe styrker, der skal udgøre et forsvar for Danmark, og det er klart, at under de forhandlinger, som det også bliver nødvendigt at føre sidenhen, bliver det det hovedsynspunkt, der bliver lagt til grund for enhver dansk regerings forhandlinger om disse spørgsmål med de myndigheder, det her kommer til at dreje sig om. Dette og intet andet er der tale om, og alt det andet er nogle skræmmebilleder, som i hvert fald ingen rod har i den virkelighed, hvori vi befinder os.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var også inde på spørgsmålet om den øverstkommanderendes beføjelser. Også om det problem har jeg haft lejlighed til at sige nogle bemærkninger i eftermiddags. Der er i denne forbindelse tale om to sæt af beføjelser. Der er dels tale om krigstidsbeføjelser, som jo heldigvis ikke foreligger i øjeblikket

— forøvrigt et problem, som man netop i øjeblikket forhandler om, og hvor også Danmark får mulighed for at gøre sin indflydelse gældende, men altså et problem, der i dag ikke er udformet i paragraffer. Der er desuden tale om fredstidsbeføjelser, og om dette er der i bemærkningerne til forslaget til rigsdagsbeslutning angivet hovedretningslinierne, som går ud på, at alle disse fredstidsbeføjelser er indskrænket til, at man kan gøre henstillinger til de nationale myndigheder, som derefter frit og uafhængigt træffer deres beslutninger ud fra de hensyn, som vi både skylder os selv og det fællesskab, som vi virker under.

Må jeg dernæst sige til det ærede medlem, at det er jo meget godt, at det kommunistiske parti i Danmark ved denne som ved andre lejligheder sætter nogle fredsduer i bevægelse. Men hvis der fra det store østlige dueslag blot ville komme een eneste dueunge med bare en flig af et olieblad i næbbet, så kunne mange af de foranstaltninger, som man i øjeblikket drøfter i Vesteuropa, være sparet. Men så længe duerne og dueungerne, som det ærede medlem måske repræsenterer i Danmark, har den udrustning og det militære vingefang, der præger dem i øjeblikket, må man virkelig undskyldte os andre, at vi bevarer en vis skepsis med hensyn til alvoren i fredsappellerne. Jeg kunne måske i denne forbindelse spørge direkte: Hvad havde f. eks. det ærede medlem hr. Aksel Larsen i næbbet, da han kom fra sin studierejse i Moskva fornylig?

Må jeg til slut gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, som jeg forstod falder lidt udenfor retsforbundets rammer, og som vel egentlig optræder i det høje ting som det tidligere retsforbundsmedlem hr. Funck Jensens nærmeste afløser og som arvtager af hele den defaitistiske indstilling, som han lagde for dagen i sin tid.

Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen spurgte, hvor mange konsekvenser vi egentlig skulle drage af vort medlemsskab af Atlantunionen. Jeg vil dertil sige, at vi skal forhåbentlig drage så mange konsekvenser, at formålet med Atlantpagten bliver opnået, nemlig det formål, at vi får skabt i Europa og i verden en tilstand, der kan genoprette freden, sikkerheden og trygheden, både i Europa og andetsteds, så at vi kan gå til løsningen af de store verdenspolitiske problemer uden krig eller trusler om krig. Jeg håber, at vi kommer til at drage så mange konsekvenser, at dette resultat kan blive endemålet for de overvejelser, vi skal gøre os, og som andre skal gøre sig.